

Tiesos Draugas Ekstra Nr. 92

LEBBS naujienos

2016 m. gegužė – birželis

**„Jei laikysitės mano mokslo, jūs iš tikro būsite mano mokiniai;
jūs pažinsite tiesą ir tiesa padarys jus laisvus.“ Jn 8,31-32**

Tiesos Draugas Ekstra yra Lietuvos evangelikų baptistų bendruomenių sąjungos leidinys, platinamas elektroniniu paštu, skirtas apžvelgti mūsų bendrijos įvykius, naujienas, spausdinti aktualius straipsnius bei esė.

Šiame numeryje:

Ką rašė TD prieš 80 metų

Krikščionybė XVI amžiuje

Viešnagė Vokietijoje

Viešnagė Švedijoje

EBF maldos kalendorius

Ką rašė „Tiesos draugas“ prieš 80 metų

APŽVALGA

Gegužės 18 d. galėjau su keliais bendrakeleiviais išvykti į **Šiaulius**. Ten vakare susirinko pulkelis tikinčių brolių, sesučių ir draugų prie Dievo žodžio. Malonu buvo būti mieste, kur esame gyvenę visą eilę metų, ir matyti pažįstamus veidus. Susirinkę pasimeldėme už du naujagimius, kad Viešpats leistų jiems išaugti tiesoje ir meilėje. Tai buvo br. ir ses. Inkenų dukrelė ir vienos šeimos sūnelis. Jo tėveliai yra radę Viešpatį ir greitai laiku nori daryti derėjimą su Juo šventame krikšte.

Iš Šiaulių nuvykome į **Telšius**. Čia apsistojome visai netikėtai. Telšiuose gatvėje sutikome vieną brolių su jo žmonele. Buvo turgaus diena, todėl pasisekė sukviesti pulkelį tikinčiųjų į ses. Valančiauskienės butą, kur galėjome praleisti valandėlę prie Dievo žodžio. Tarp kitų

susirinkusiųjų buvo viena sesutė iš Ž. Kalvarijos apylinkės, apie kurią buvau daug girdėjęs. Buvo linksmas pasimatymas. Po kelių audrų, kurios ten norėjo sunaikinti tikinčiųjų pulkelį, dabar prasidėjo tylą, ir tikintieji džiaugiasi savo Viešpatyje.

Iš Telšių keliavome toliau į **Klaipėdą**. Iš čia gegužės 21 d. visi vykome į **Juodikius**, kur buvo surengta Poškų bendruomenės pamokslininko br. Juozo Valio ordinacijos šventė. Gražiai papuoštame br. Bumbulio kluone susirinko daug žmonių pasiklaudyti Dievo žodžio (žr. nuotr.). Po iškilmingo rimto paaiškinimo ir pasižadėjimo galėjome dėti rankas ant brolio Valio ir melstis už jį (Apd 13,3). Antroje šventės dalyje jaunimo ir sekmadieninės mokyklos atstovai linkėjo savo pamokslininkui Viešpaties palaimos. Choras visą laiką giedojo daug gražių giesmių.

Gegužės 23 d. Poškų bendruomenės nariai iš visos apylinkės susirinko **Priekulės** ev. baptistų maldos namuose. Čia vėl buvo linksma šventė. Trys jauni žmonės – viena sesutė ir du broliai – darė geros sąžinės derėjimą su Viešpačiu šventame krikšte. Tepadeda Viešpats jauniems keleiviams tikėjimo kovoje!

Pagal Teodoro Geriko pranešimą sutrumpinant paruošė A.L.

Krikščionybė XVI amžiuje

Reformacijos amžius

Akivaizdu, kad XII-XV a. vis garsiau girdimas Reformacijos šauklių balsas. Nors dauguma jų buvo nutildyti, bet jų pasėta sėkla nepažuvo. Tačiau oficialioji bažnyčia Vakaruose iškalbingų ženklų nesugebėjo arba nenorėjo matyti. Keitėsi ir aplinkybės. Pvz., vis didesnę įtaką darė Šventasis Raštas, ypač išradus spausdinimo mašiną. Skaitantieji Bibliją turėjo galimybę pastebėti, kad Romos bažnyčia skiriasi nuo Naujojo Testamento laikų Bažnyčios doktrinos, tikėjimo praktikos ir administravimo atžvilgiu. Vieni viešai kėlė aštirus klausimus ir reikalavo grįžti prie ankstyvosios krikščionybės modelio, o kiti labiau rūpinosi savo asmeninio tikėjimo kokybe. Pvz., **Tomas Kempietis** (~1380-1470), kuris labiausiai žinomas dėl savo knygos „Kristaus sekimas“. Knyga susideda iš keturių dalių. Pirmosios trys dalys pasižymi aiškiu kristocentriškumu, ir tik ketvirtojoje autorius pamini kai kurias specifines katalikybės doktrinas ir moko siekti išteisinimo per darbus. Bet ir čia jis skatina sutelkti protą ir širdį į Jėzų:

„Ką gali duoti pasaulis be Jėzaus? Būti be Jėzaus – nepakenčiamas pragaras. Būti su

Jėzumi – džiaugsmo dangus.

Jeį Jėzus yra su tavimi, joks priešas negali pakenkti. Kas randa Jėzų, randa begalinį turtą arba gėrybę, didesnę už visas gėrybes.

Gyventi be Jėzaus – gyventi didžiausiame skurde. Būti su Jėzumi – turėti begalinius turtus.“

Reikėtų paminėti dar vieną priežastį, sukėlusią Reformacijos bangą. Tai Renesansas, XIV- XVI a. Vakarų ir Vidurio Europos kraštus apėmęs judėjimas. Humanizmas – Renesanso laikų pažiūrų sistema – pabrėžė žmogaus vertingumą ir jo proto galias. Tai daugelį paskatino kritiškai vertinti katalikų bažnyčios mokymą ir praktiką. Žymiausias šios epochos veikėjas buvo **Erazmas Roterdamietis** (1467-1536), nesantuokinis kunigo sūnus. Jaunystėje jis mokėsi pas anksčiau minėtus *Devotia moderna* brolius, o vėliau prisidėjo prie augustinų vienuolių ir buvo įšventintas kunigu. Nesijausdamas tinkamu vienuoliškam gyvenimui, išvyko studijuoti į Paryžių. Bet ten dėstomos

teologinės doktrinos jam pasirodė atgrasios, ir jis stengėsi susidraugauti su prancūzų humanistais. Dar vėliau nuvykęs į Angliją susipažino su keliais draugais, kurie Erazmą patraukė prie krikščioniškojo humanizmo idėjų.

Grįžęs į Olandiją jis pradėjo rašyti satyrinių straipsnių seriją, kurioje išjuokiamos tų laikų religingumo praktikos. Dar vėliau jis parašė turbūt žymiausią savo darbą – „Pagiriamasis žodis Kvailybei“. Bet pats svarbiausias jo darbas buvo graikiško Naujojo Testamento parengimas spaudai. Ši knyga buvo išspausdinta 1516 m.

Nors Erazmas ir aštriai kritikavo popiežystę, bet ryšių su katalikybe nenutraukė ir oficialiai nepriėmė protestantizmo. Tačiau jo pažiūros bažnyčios vadovų buvo pasmerktos, o 1559 m. jo raštai buvo įtraukti į „Draudžiamųjų knygų Indeksą“.

Erazmas svajojo: „*Norėčiau, kad Šventasis Raštas būtų išverstas į visas kalbas... Svajoju, kad laukų darbininkas jį giedotų, sekdamas paskui savo arklą, kad audėjas šiuos žodžius niūniuotų į taktą šaudyklės dūzgiui, o keleivis jo pasakojimais gintųsi nuo kelionės nuovargio.*“

Įdomu, kad oficialioji bažnyčia nekreipė dėmesio į pokyčius ir ženklus visuomenėje. Bažnyčios vadovams atrodė, kad jokio pavojaus nėra. 1512 m. Romoje vyko Penktasis Laterano susirinkimas, kuriame vienas kalbėtojas pasakė: „Dabar niekas nebeprieštarauja, niekas nebesipriešina“. O popiežius Leonas X, žengdamas 1513 m. į sostą, pasakė: „Dabar, kai pasiekėme popiežystę, leiskite mums pasimėgauti“. Laterano susirinkimas buvo užbaigtas 1517 m. pavasarį, nenujaučiant, koks sukrėtimas laukia Romos bažnyčios artimiausioje ateityje.

Šie ir kiti čia nepaminėti veiksniai sudarė galimybę prasiveržti spontaniškai, galingam ir audringam Reformacijos sąjūdžiui. Šis sąjūdis nebuvo koordinuojamas iš vieno centro, neturėjo bendro vadovo, ir todėl galima įžvelgti

keturias savarankiškas, skirtingas sroves:

1. Reformacija vokiečių žemėse (M. Liuteris).
 2. Reformacija Šveicarijoje (U. Cvinglis, J. Kalvinas).
- Šios dvi srovės priklauso vadinamajai magisterinei Reformacijai.
3. Radikalioji Reformacija (anabaptistai, menonitai Šveicarijoje, Vokietijoje, Olandijoje, Moravijoje).
 4. Reforma Anglijoje.

Martynas Liuteris (1483-1546) – stambiausia figūra Reformacijos kontekste. Bet ne vienintelė! Kilęs iš paprastos šeimos. Mokėsi Erfurto universitete, vėliau tapo augustinų vienuoliu. Vėliau – teologijos daktaras, Vitenbergo universiteto profesorius, svarbiausios miesto bažnyčios pamokslininkas. Tačiau nei vienuolystė, nei sėkminga karjera Liuterio nepadarė laimingo, nes ir toliau jį pastoviai slėgė nuodėmingumo jausmas. Bandymas vadovautis *išteisinimo per darbus* doktrina nesuteikė dvasinės ramybės.

Vienintelė paguoda – susitikimai su vienuoliu prof. Johanu fon Štaupicu. Atviri pokalbiai dvasiniais klausimais atgaivindavo. Apimtam dvasinės baimės Liuteriui Štaupicas kalbėjo: „Atmink, kad Kristus atėjo į pasaulį, idant atleistų mūsų nuodėmes... Pažvelk į Kristų! Mes negalime suprasti Dievo be Kristaus“. Vėliau Liuteris prisiminė: „Jei ne dr. Štaupicas, aš būčiau nugrimzdęs į pragarą“. Aiškų atsakymą Liuteris gavo studijuodamas Laišką romiečiams, kai suprato, jog išgelbėjimas žmogui suteikiamas ne priklausomai nuo darbų, bet per tikėjimą iš Dievo malonės: „*Nuteisinti tikėjimu, gyvename taikoje su Dievu per mūsų Viešpatį Jėzų Kristų*“ (Rom 5,1).

Kodėl Reformacijos amžiuje Dievas panaudojo Liuterį kaip svarbiausią įrankį? Galbūt atėjo laikas, ir reikėjo ne tik nuolankaus ar švelnaus būdo, pamaldaus žmogaus, bet drąsaus, veržlaus ir užsispyrusio? Apie save jis yra pasakęs: „Aš tikriausiai gimiau tam,

kad kovočiau su begale pabaisų ir daugybe velnių“. Vienas Liuterio mokinių vėliau jam pasakė: „Tu esi krikščionybės išlaisvintojas“. „Taip, - atsakęs Liuteris, - bet esu kaip aklas arklys, kurį valdo raitelis!“

Kai Liuteris tebebuvo skausmingų dvasinių ieškojimų kelyje, jį sukrėtė vienas patyrimas. 1510 m. vienuolyno reikalais jis buvo išsiųstas į Romą. Iš šios kelionės jis tikėjosi pasisemti dvasinės stiprybės, ir pamatęs iš tolo Romą suklypęs ant kelių sušuko: „Sveikinu tave, šventoji Roma!“. Trokšdamas išsilaisvinimo iš savo nuodėmingumo, Liuteris klūpėdamas ant kelių užkopė vadinamaisiais Piloto laiptais. Bet šis „žygdarbis“ nedavė jam jokio palengvėjimo. Praleidęs ten mėnesį jis skaudžiai nusivylė, nes nerado jokio šventumo. Jis pasakė, kad jeigu yra pragaras žemėje, tai Roma pastatyta ant jo.

1517 m. į Vitenbergą atkeliavo popiežiaus Leono X valios vykdytojas dominikonų vienuolis Johanas Tetcelis. Jo tikslas buvo pardavinėjant **indulgencijas** rinkti aukas šv. Petro katedros Romoje statybai. Pinigų taip pat reikėjo supirkinėjant brangius meno kūrinius ir istorines vertybes (paveikslus, senovinius rankraščius ir pan.). Tetceliui gerai sekėsi reklamuoti indulgencijų raštus, ir apgaudinėjami žmonės juos pirko. Įsidrąsinęs Tetcelis gyrėsi, kad taip jis yra išgelbėjęs daugiau sielų negu ap. Petras savo pamokslais. To jau Liuteriui buvo per daug! Įsidrąsinęs jis parašė dokumentą iš **95 tezių**, kurį 1517 m. spalio 31 d. pritvirtino prie Vitenbergo bažnyčios durų. Šiuo dokumentu jis tikėjosi sukelti rimtas akademinio lygio diskusijas Vitenbergo universitete. Tačiau išėjo kitaip: šios tezės labai greitai išplito po visą Vokietiją. Kibirkštis sukėlė gaisrą. Prasidėjo nebesustabdomas bažnyčios Reformacijos procesas Vokietijoje.

Roma į tai reagavo gana vangiai. Pats popiežius Leonas X eilinį kartą klausydamasis pranešimo apie įvykius Vokietijoje pasakė: „A-a, čia tas Liuteris, girtas vokietis. Jis pakeis savo nuomonę, kai išsipagirios“. Bet vėliau

bulėje skelbdamas Liuterio ekskomuniką popiežius parašė: „Į mano vynuogyną įsibrovė laukinis šernas.“ Liuteris nuo bažnyčios buvo atskirtas 1520 m. Kažin, ar jis būtų išlikęs gyvas, jei ne Saksonijos kunigaikščio Frydricho Išmintingojo globa.

1521 m. Šv. Romos imperijos imperatorius Karlas V, aršus popiežiaus šalininkas, įsakė kunigaikščiui Frydrichui siekti, kad Vormse vyksiančiame Seimo susirinkime Liuteris būtų pasmerktas. Nors ir atkalbinėjamas draugų, Liuteris nutarė vykti į Vormsą. Čia jis turėjo stoti šio pasaulio galingųjų akivaizdon: imperatoriaus, daugelio kunigaikščių, hercogų, popiežiaus nuncijaus, arkivyskupų ir vyskupų. Kvotimai tęsėsi ilgai, įtampa buvo didžiulė. Liuteris buvo verčiamas pripažinti savo paklydimus. Savo paskutinėje apsigynimo kalboje, kurios teiginiai buvo paremti Šv. Raštu, jis ištarė savo įžymiuosius žodžius: „*Neatsižadu nieko, nes elgtis prieš sąžinę yra neteisinga ir nesaugu. Čia aš stoviu, kitaip negaliu. Dieve, padėk man. Amen*“.

Jis buvo paleistas, bet vėliau buvo išplatintas Seimo sprendimas, jog Liuteris yra už įstatymo ribų. Keletą metų jam teko slapstyti. Vėliau Liuterio reformų šalininkai užėmė vis tvirtesnes pozicijas, o 1535 m. Vitenbergo universitete pradėta ruošti dvasininkus tarnauti reformuotoje (ir vis dar besireformuojančioje) bažnyčioje. Tai reiškė, kad nuo tada ima formotis savarankiškos, nuo Romos nepriklausomos evangeliškos bendruomenės.

Dar kelis dešimtmečius vokiečių žemėse nebuvo taikos, nes vyko tarpreliginiai karai. Po Liuterio mirties prasidėjo aštrių tarpusavio teologinių kovų laikotarpis. Sunkiai sekėsi susitarti dėl šių dalykų:

- koks skirtumas tarp išteisinimo ir pašventinimo;
- koks tikėjimo ir darbų santykis;
- kokia „tikrojo Kristaus buvimo“ Eucharistijoje prigimtis.

1552 m. buvo pasirašyta sutartis, kuria buvo įteisintas protestantizmas. Tačiau tai nebuvo susitarimas, suteikiantis tikėjimo laisvę visiems žmonėms, nes jis buvo skirtas tik Romos katalikams ir Liuterio sekėjams. Kiekvienas valdovas savo valstybėlėje turėjo teisę nustatyti, kokios religinės pakraipos privalo laikytis jo pavaldiniai. Liuteronai, gyvenantys kataliko valdovo teritorijoje, neturėjo tikėjimo laisvės, o katalikai jos neturėjo liuteronų valdose. Tačiau, pvz., kai valdovo liuterono įpėdiniu tapdavo katalikas, iš gyventojų buvo reikalaujama, kad jie keistų religiją.

Pfalco žemėje valdiniai tai turėjo padaryti net tris kartus!

Dar blogesnėje padėtyje atsidūrė reformatai – kalvinistai, nes minėtoje sutartyje apie juos net nebuvo užsiminta. Todėl jie negalėjo atvirai laikyti pamaldų nė vienoje vokiškoje žemėje.

1580 m. buvo išleista „Santikos knyga“, kurioje išdėstyta visa tai, kas šiandien laikoma liuteronybe.

Pilypas Melanchtonas (1497-1560). Po Liuterio mirties jis faktiškai perėmė Liuterio pradėto judėjimo teologinį vadovavimą. Melanchtonas su Liuteriu susipažino 1518 m., ir šios pažinties dėka jis iš humanisto tapo aistringą teologu ir reformatoriumi bei ištikimu Liuterio bendražygiu, nors ne visada pritarė kategoriškoms Liuterio pažiūroms. Savo švelniu charakteriu ir loginiu mąstymu jis darė nemažą įtaką Liuteriui. Melanchtonas 1530 m. sudarė „Augsburgo išpažinimą“, kuris ir šiais laikais yra vienas iš svarbiausių liuteronų tikėjimo dokumentų.

Kiek galėdamas Melanchtonas siekė visų evangelikų vienybės ir skaudžiai išgyveno dėl nesutarimų ir teologinių kovų pačių liuteronų stovykloje.

(Tęsinys kitame numeryje)

Albertas Latužis ✓

Viešnage Vokietijoje

Balandžio 23-26 d. Romanas Revutas, Nijolė Latužienė ir Olegas Doroninas iš Klaipėdos bendruomenės, Dana ir Antanas Žylės iš Mažeikių bei Edgaras Šikšnis iš Ylakių lankėsi Vokietijoje, Weltersbacho baptistų bendruomenėje. Šios bažnyčios broliai ir seserys mus pakvietė ir pasirūpino, kad kelionė galėtų įvykti. Beje, jau ilgus metus Weltersbacho ir Klaipėdos bendruomenės sieja partnerystės ryšiai.

Sekmadienio rytą dalyvavome pamaldose erdvioje, gražioje bažnyčioje. Pastorius Kristofas Bekeris pristatė mus. Mažeikių bendruomenės pastorius Antanas Žylė ir Klaipėdos bendruomenės diakonas Olegas Doroninas pasidalijo sveikinimo žodžiais ir trumpais pamokslais.

Popietę buvo surengtas mūsų bendruomenių prisistatymas. Pirmiausia daug kam Lietuvoje žinomas Helmutas Freimanas pateikė 23 metų savo tarnystės Lietuvoje apžvalgą, rodydamas skaidres ir video įrašus. Tada prisistatė Klaipėdos, Mažeikių ir Ylakių bendruomenės. Kiekviena jų paruošė skaidrėmis iliustruotą apžvalgą apie

bendruomenės gyvenimą, veiklą, reikmes ir papasakojo, kaip konkreiti Weltersbacho tikinčiųjų pagalba parėmė mūsų bažnyčių tarnystę.

Pirmadienio rytą buvo proga iš arčiau apžiūrėti Weltersbache įsikūrusius krikščioniškus globos namus. Jų steigėjai yra Vokietijos Reinlando ir Vestfalijos žemių baptistų bendruomenės. Šiuo metu čia prieglaudą rado per 500 žmonių. Pagal pirminį sumanymą (beveik prieš 90 metų) čia savo gyvenimo vakarą turėjo praleisti šio regiono baptistai. Tačiau šiandien čia glaudžiasi įvairių pažiūrų žmonės. Baptistų bendruomenei priklauso apie 190 narių. Bendruomenės pirmininkas pavedžiojo mus po teritoriją ir atskirus pastatus, taigi šiek tiek pamatėme, kokioje malonioje atmosferoje senatvės dienas leidžia šio kaimelio gyventojai.

O tada aplankėme Biblijos sodą, kuris atsirado vienos čia gyvenančios entuziastės dėka. Čia ji augina maždaug 80 Biblijoje minimų augalų, o įvairūs standai, įrengtos scenos bei paprastos skulptūrėlės supažindina su Biblijos pasakojimais. Sodą lanko ne tik vietos gyventojai, bet ir atvyksta žmonės iš kitur, net moksleivių grupės.

Paskutinį vakarą per atsisveikinimo vakarienę bendravome su Weltersbacho bendruomenės tarybos nariais. Kalbėjome aktualiomis bendruomenių gyvenimo Lietuvoje ir Vokietijoje temomis, palietėme visuomenės aktualijas, pasidalijome savo įspūdžiais ir maldos reikmėmis.

Balandžio 26 d. atsisveikinome su broliais ir seserimis, kurių meilę, šilumą ir nuoširdumą nuolat jautėme per tas tris gana šaltas pavasario dienas. Esame dėkingi Viešpačiui ir tikėjimo draugams Weltersbache už tokią ypatingą progą ir visus patirtus įspūdžius!

Parengė Nijolė Latužienė (daugiau apie viešnągę Weltersbache galite pasiskaityti <http://www.kebb.lt/lt/naujienos/100-viesage-weltersbache-2016.html> ✓

Viešnągė Švedijoje

Balandžio 22 - 24 dienomis mes, Henrikas ir Gilija Žukauskai, atstovavome Lietuvos evangelikų baptistų sąjungą Švedijoje, Karskronoje, susitikime su Švedijos Besivienijančios Bažnyčios (Uniting Church) atstovais. Ši bažnyčia pasivadino besivienijančia, nes į ją susiliejo trys denominacijos – Baptistų, Metodistų ir Švedijos Misijos Sandoros bažnyčia. Kiekviena iš šių denominacijų turėjo ryšių su Lietuva: Švedijos baptistų sąjunga ilgai ir vaisingai bendradarbiavo su mūsų sąjunga, metodistai su Jungtine Metodistų bažnyčia Lietuvoje, o Misijos Sandoros – su Lietuvos evangelikais reformatais. Lietuva tuo išsiskiria iš visų partnerių, todėl jau antrą kartą buvo surengtas

susitikimas, kuriame be Švedijos bažnyčios atstovų buvome ir mes, trys partneriai iš Lietuvos. Kaip kartais būna, su Lietuvoje tarnaujančiais ir susipažįstame, ir dažniau susitinkame užsienyje, nei Lietuvoje. Susitikimo metu susipažinome su nauju Besivienijančios Bažnyčios atstovu Eurazijai (mes esame šiame regione), Andreasu Karlsson, pasakojome apie situaciją Lietuvoje, meldėmės vieni už kitus, dalyvavome ir pasitarnavome sekmadienio pamaldose. Dalinant naujienomis ir bendravimo su Švedijos broliais ir seserimis patirtimi, nuolatos kirbėjo klausimas – kodėl čia esame susirinkę ir kur šitas susitikimas gali arba turi vesti? Susitikimo bėgyje

išryškėjo susilietimo taškai, žymintys kitų susitikimų ir dar glaudesnio bendradarbiavimo kontūrus. Visų pirma – tai “diakonystės” tema: tarnavimas, kai Evangelijos šviesoje atsiliepiama į viso žmogaus – kūno, dvasios ir sielos, ir į bendruomenės (plačiąja, ne tik religine prasme) poreikius. Kadangi mūsų sąjungos bendruomenėse šitie klausimai irgi aktualūs, manau, bus ko pasimokyti ir kuo pasidalinti su broliais ir seserimis iš Švedijos, o taip pat ir užmegzti kontaktus ir bendradarbiauti su Lietuvoje tarnaujančiais. Mūsų patirtis parodė, kad Švedijos bažnyčios įvairios, turi daug

resursų ir programų, galias savanorystės tradicijas, todėl esu tikras, kad kiekviena sąjungos bendruomenė galėtų atrasti draugų ir partnerių. Kitas susitikimas tikriausiai bus Lietuvoje ir planuojama, kad tai būtų didesnė konferencija, kur daugiau žmonių galėtų sudalyvauti ir susipažinti. Kai bus daugiau informacijos, pranešiu, kad mūsų sąjungos bendruomenės galėtų atlikti kuo aktyvesnį vaidmenį, būtų padrąsintos Viešpaties darbuose ir padrąsintų kitus.

Henrikas Žukauskas ✓

*Ylakių ev. baptistų bendruomenė
rugpjūčio 7 d.
planuoja švęsti padėką Dievui
už 111 tarnystės metų.
Pradžią 11 val.
Kviečiame apsilankyti!*

Europos Baptistų Federacijos (EBF) maldos kalendorius

Gegužės 23-29 meldėmės už:

Vokietijos evangeliško laisvųjų bažnyčių (baptistų) sąjungą

Bendruomenių skaičius:	805
Bendras narių skaičius:	81 769
Prezidentas:	Michael Noss
Generalinis sekretorius:	Christoph Siba

Gegužės 30 – birželio 5 meldžiamės už:

Slovėnijos baptistų bažnyčių sąjungą

Bendruomenių skaičius:	7
Bendras narių skaičius:	160
Prezidentas:	Drago Sorl
Sekretorius:	Misko Canji

Birželio 6 - 12 meldžiamės už:

Egipto baptistų konvenciją. . .

Bendruomenių skaičius:	19
------------------------	----

Bendras narių skaičius: 2 250
Prezidentas: Mounir Malaty
Viceprezidentas: Philmon Azer

. . . ir Pirmąją Bahreino baptistų bažnyčią
Pastorius: Majdi .A.G.Abdelsaid

**Birželio 13-19 meldžiamės už:
Suomijos baptistų sąjungą. . .**

Bendruomenių skaičius: 14
Bendras narių skaičius: 691
Prezidentas: Jari Portaankorva

. . . ir Suomijos švedų baptistų sąjungą

Bendruomenių skaičius: 17
Bendras narių skaičius: 1 162
Prezidentas: Davi Knispel
Generalinis sekretorius: Peter Sjöblom

Birželio 27 – liepos 3 meldžiamės už:

Italijos krikščionių evangelikų baptistų sąjungą. . .

Bendruomenių skaičius: 120
Bendras narių skaičius: 5 309
Prezidentas: Raffaele Volpe

. . . ir Maltos evangelikų baptistų bažnyčią

EBF maldos kalendorių bei išsamesnę informaciją apie maldos poreikius galite rasti Europos Baptistų Federacijos internetiniame puslapyje: <http://www.ebf.org>. ✓

*Straipsniai trumpinami ir redaguojami redakcijos nuožiūra. Redakcijos nuomonė ne visada sutampa su autorių nuomone.

*Jei norite atsisakyti naujienų, atsiųskite tuščią elektroninį laišką su žodeliu - NESIŪSTI.

© Lietuvos evangelikų baptistų bendruomenių sąjunga

El.paštas: office@baptist.lt

Mūsų sąskaita:

Lietuvos evangelikų baptistų bendruomenių sąjunga

Įmonės kodas: 192077697

AB SEB bankas,

Banko kodas: 70440

Sąskaitos nr. LT79 7044 0600 0415 1925